

Το γέλιο σου ανέμελου κοριτσιού
το κλάμα μου θλιμμένου γέρου που
γεμάτος νοσταλγία για το χτες
θρηνεί για τις χαμένες μας χαρές.

Οι μέρες σου ηλιόλουστες και ζεστές
οι νύχτες μου κρύες κι αφέγγαρες
κλεισμένος σε υπόγειες στοές
ακούω της πληγωμένης μου καρδιάς τις κραυγές.

Η Το γέλιο σου ανέμελου κοριτσιού
το κλάμα μου θλιμμένου γέρου που
γεμάτος νοσταλγία για το χτες
θρηνεί για τις χαμένες μας χαρές.

Οι μέρες σου ηλιόλουστες και ζεστές
οι νύχτες μου κρύες κι αφέγγαρες
κλεισμένος σε υπόγειες στοές
ακούω της πληγωμένης μου καρδιάς τις κραυγές.

Η υποκρισία σου μέγιστη
όταν θες να δείχνεις φιλική
για σένα είμαι τώρα σχέση τυπική
για μένα είσαι ακόμα όνειρο που ζει.

Το κλάμα απελπισμένου εραστή
το γέλιο σου παγώνει κι αφήνει σιωπή
δε με νοιάζει αν πάλι ταπεινωθώ
μπροστά σου θα κλάψω για να λυτρωθώ.

Τα χείλη σου στο στόμα μου ζεστά
μετά το χειμώνα άνοιξη ξανά
η ελπίδα γεμίζει ζεστασιά την καρδιά
σαν φως που αναδύεται από νύχτα βαθιά...

~~~ [σχολιασμός και γνώμες για την ποίηση του δημήτρη ρέκκα](#) ~~~
